

Žubor

Školski list OŠ Bratoljuba Klaića

Događanja

Natjecanja

Intervjui

Anketa

Dan škole

ŽUBOR

Broj 30, godina XXX., lipanj 2023.

IMPRESUM

UREĐUJU:

Učenici novinarske skupine s učiteljicom Tajanom Domanovac

ZA IZDAVAČA:

Ante Lovrinčević, ravnatelj
Osnovna škola Bratoljuba Klaića,
Bizovac
Ulica dr. Franje Tuđmana 1
31 222 Bizovac

IZDAVAČ:

Osnovna škola Bratoljuba Klaića,
Bizovac
tel. 031/675-688
e-mail:
tajnistvo@os-bklaica-bizovac.skole.hr

FOTOGRAFIJE:

Novinari, učenici-vanjski suradnici,
učitelji

REDAKCIJA ŠKOLSKOG LISTA:

Ema Osrečak
Lea Šokman
Josipa Kenfelja
Ivana Pintar
Rea Tubić
Korana Kučinac

VANJSKI SURADNICI:

Učitelji i učenici
Školska knjižničarka

GLAVNE UREDNICE:

Lea Šokman i Ema Osrečak

ODGOVORNA UREDNICA:

Tajana Domanovac,
profesorica hrvatskog jezika

Uvodna riječ

Napokon jedna normalna godina!
Nakon tri pandemijske godine vratili smo se u klupe. Mijenjamo učionice, imamo odmore pod kojima opet slobodno trčimo, zezamo se, okupljamo, a najčešće, ipak, gledamo u mobitele. Primijetile smo da su se učenici počeli više međusobno družiti i ponovno provoditi svoje odmore zajedno.

Ponovno smo krenuli s izletima i događajima u školi; od terenske nastave do maškara. Obilježili smo i tradicijski Dan škole i natjecali se u starim sportovima. Ova školska godina brzo nam je prošla, ali brzo će doći i nova, zato vam želimo dobar provod na praznicima, a najesen se vidimo, možda i kao budući suradnici u našem Žuboru.

Lea i Korana

U ovome broju:

- ⇒ Izleti i terenske nastave
- ⇒ Nacionalni ispiti (anketa i osvrt)
- ⇒ Intervju s nastavnicom Emilijom Savić i intervju s pedagoginjom Vesnom Žulj
- ⇒ Uspjesi u natjecanjima
- ⇒ Događanja u školi

I mnoge druge teme...

Ponovo u klupama!

Dugo, toplo ljeto je prošlo i došao je rujan. 5. rujna opet smo se našli na istom mjestu. Većina učenika nije bila oduševljena što je ponovno počela škola, no bilo je i onih učenika koji su jedva dočekali vidjeti svoje prijatelje iz razreda, a najviše su se veselili naši prvšaći. Ravnatelj je u holu škole održao kratak govor i pozdravio sve učenike i nastavnike i poželio uspjeh u novoj školskoj godini.

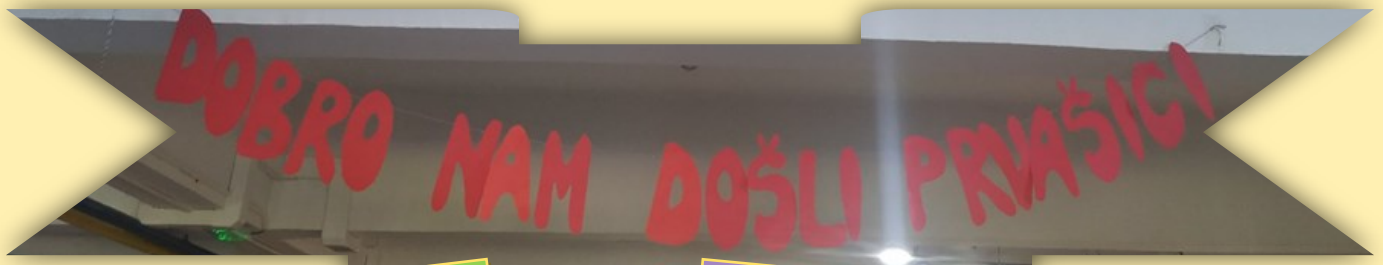
Nakon toga smo s razrednicima otišli u učionice gdje smo dobili raspored i udžbenike. Ove školske godine ponovno imamo kabinetsku nastavu i ne moramo nositi maske!

Prvi dan školske godine 2022./2023. završili smo zaputivši se u crkvu gdje su Matia, Elizabeta, Hana i Sandra održale motivacijske recitacije za novu školsku godinu.

Dobro nam došli, prvašići!

Volite li ići u školu?

Imate li već najdraži predmet?

Luka Drašković:
- Volim ići u školu.
- Malo sam se bojao prvog dana.

Gabriel Bobinac:
- Volim ići u školu! Najdraži mi je tjelesni! Nisam se bojao prvog dana škole. U školi mi je uzbuđljivo.

Nika Novoselić:
- Volim školu, nisam se nimalo bojala prvog dana!

Tea Sršić:
- Volim!
- Meni je u školi jako lijepo!

Mihael Majetić:
- Volim ići u školu. U školi mi je dobro.

Mila Koški:
- Volim ići u školu. Nisam se bojala škole.

Emma Perošević:
- Volim ići u školu! Hrvatski mi je najdraži. Nisam se bojala prvi dan škole!

Stefan Bačani:
- Volim školu, najdraži mi je hrvatski

Mila Sršić:
- Volim ići u školu. Najviše volim prirodu i hrvatski.

Nea Bartolović:
- U školi mi je super!

Kako vam je u prvom razredu?

Jeste li se bojali prvog dana škole?

Izlet za Dan učitelja

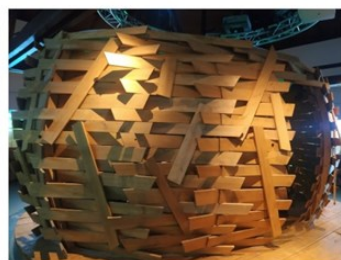
U cijelome se svijetu 5. listopada obilježava Svjetski dan učitelja koji je UNESCO proglasio 1994. u spomen na isti datum 1966. kada je potpisana Preporuka o statusu učitelja.

Djelatnici naše škole obilježili su ovaj dan jednodnevnim izletom u kompleks dvoraca Tikveš gdje se nalazi i jedinstveni Prezencijsko-edukacijski centar koji posjetiteljima pruža uvid u osobine i prirodne fenomene Kopačkog rita. Nakon poticajnog i zanimljivog upoznavanja s osobitostima ovog kompleksa, zaputili smo se na ukusan ručak u Vardarac u restoran Darocz.

„Nije znanje znanje znati, već je znanje znanje dati.“

*Jedno dijete,
jedan učitelj,
jedna olovka i
jedna knjiga
mogu
promijeniti
svijet.*

Malala Yousafzai

Tekst i fotografije: Tajana Domanovac

Dan kruha i misa zahvalnica

Dana 16. listopada 2022. s početkom u 10:30 sati u Bizovcu ispred crkve održan je Dan kruha. Svi razredi od 1. do 8. imali su svoj štand.

Najprije smo svi išli na svetu misu kako bismo se zahvalili Bogu na plodovima zemlje. Četvrtaši su izveli kratke recitacije o kruhu i školi; podsjetili su nas na razne izreke o kruhu, poput: *Kruh sa sedam kora, Tko tebe kamenom, ti njega kruhom, Dobar kao kruh, Trbuhom za kruhom*. Pri kraju mise prvašići su otpjevali pjesmicu o mlinu.

Kada je misa završila, svaki razred ukrasio je svoj štand ukrasima, kolačima i pecivima koje su izradile zlatne ruke naših vrijednih mama i baka. Bundeve, kestenje, orasi, raznovrsni jesenski plodovi krasili su štandove. Kruha, kiflica, kolača i raznih pekarskih proizvoda bilo je napretak.

Proizvode smo prodavali, ali zarađeni iznos dali smo za Afriku, točnije, Marijine obroke. Bilo je mnogo ljudi i puno posla, no sve smo završili sa smiješkom i u dobrom raspoloženju.

Bilo nam je drago što je sve dobro prošlo i nadamo se da će iduće godine biti još bolje.

Lea Šokman i Marko Dedić, 7.b

TERENSKA NASTAVA TRI DANA ZAJEDNIŠTVA

„Fokolar znači ognjište, a Fokolarski pokret je prvenstveno katolički pokret ali je stvorio jake veze s ostalim kršćanskim Crkvama i drugim religijama.

Pokret fokolara se u svom djelovanju zauzima za ljubav i razumijevanje među ljudima različitih rasa.“

Dostupno na: <https://laudato.hr/Novosti/Hrvatska/Obilježavanje-seste-obljetnice-smrti-Chiare-Lubich.aspx>

U četvrtak ujutro 3. studenoga učenici sedmih i osmih razreda krenuli su na terensku nastavu u Križevce ne znajući što ih tamo očekuje.

Budući da je put dug, zastali smo u Virovitici i razgledali dvorac Pejačević i mostove oko dvorca.

Nakon razgledavanja Virovitice nastavljen je put prema Križevcima. Uslijedio je dolazak u centar „Marijapoli Faro“, nakon kojeg je slijedilo brzinsko raspakiravanje i razgledavanje grada, Poljoprivrednog fakulteta, crkve.

Vidjeli smo konkatedralu - crkvu Svetog Križa u kojoj se odvio Krvavi sabor križevački 1397. te crkvu sv. Ane. Po povratku u gradić Faro imali smo vremena za odmor i večeru te predstavljanje stanovnika gradića. Nakon predstavljanja uslijedilo je slobodno vrijeme za odlazak u grad i zabavu te (za rijetke) spavanje.

Nakon doručka te zajedničkog čišćenja kuhinje uslijedile su zajedničke igre i obilazak grkokatoličke katedrale Presvetog Trojstva koji su predvodili biskup Stipičić i vlč. Mihajlo.

Nakon obilaska katedrale imali smo ručak te slobodno vrijeme za odlazak u grad. Budući da je navečer padala kiša, nismo stigli obići vrtić koji se zove „Zraka sunca“, ali smo imali zajedničke igre i kviz u kojem je pobijedila soba broj 4 te osvojila sat vremena dužeg boravka izvan sobe. Ujutro nakon doručka slušali smo prezentaciju koju je vodila nastavnica Eda (stažirala je u našoj školi) i članovi Djela Marijinog. Nakon toga spakirali smo se, ručali te krenuli kući. Usputna stanica bio je stari grad Kalnik.

Svrha ovog putovanja bila je upoznati Pokret fokolara i njihove ideje o ekonomiji zajedništva, nešto novo naučiti, družiti se i produbiti prijateljstva.

Ema Osrečak

Kao i svake godine, u sklopu terenske nastave povijesti posjetili smo Vukovar. 30. siječnja 2023. g. u osam sati stigli smo u Memorijalni centar gdje smo imali doručak i predavanje. Nakon predavanja o Vukovaru i ratu zaputili smo se na turu autobusom; obišli smo Boro-vo, Trpinjsku cestu, bolnicu gdje smo vidjeli u kakvim je uvjetima radila za vrijeme rata, Memorijalno groblje i Ovčaru. Nakon obilaska grada vratili smo se u Memorijalni centar gdje smo imali slobodnih pola sata i zatim obilazak vojarne koji je vodio vojnik Batinić ispričavši nam svoja iskustva iz rata te nam je pokazao vozila koja su tamo izložena, mine koje su koristili i muzej u kojem je izloženo oružje. Imali smo priliku ući u tenkove i oklopna vozila i vidjeti pravu vojsku koja je preko puta.

Vukovar je
zasigurno
najiskreniji
grad na svijetu
jer se sva-
ka riječ može
gotovo isti tren
ogledati u sr-
cu.

Nakon obilaska vojarne imali smo ručak, a nakon ručka Školu mira i kviz između četiri škole u kojem je naša škola osvojila drugo mjesto.

Nakon kviza zaputili smo se u Gradski muzej i Muzej vučedolske kulture gdje smo se upoznali s načinom života vučedolaca.

Tekst i fotografije: Ema Osrečak

Giniša Glavašević,
Priče iz Vukovara

Ispred Spomen doma hrvatskih branitelja na Trpinjskoj cesti je tenk koji je simbol sile koju su slomili hrabri hrvatski branitelji

Dvorac Eltz u Vukovaru u kojem je smješten Gradski muzej Vukovar

Dan sjećanja na žrtve Domovinskog rata i Dan sjećanja na žrtvu Vukovara i Škabrnje

Iz krvi i bola niknut će cvijeće i nikada narod zaboravit neće Vukovar... Stoji grad ...

Hrvoje Hegedušić, *Stoji grad*

Dan uoči 18. studenoga naši su učenici odali počast svim žrtvama Domovinskog rata paljenjem lampiona u Ulici dr. Franje Tuđmana. Kao i svake godine dosad, svi su razredi sudjelovali u obilježavanju ovog dana paljenjem svijeća, čitanjem prigodnih tekstova, ali i na satima hrvatskog jezika

Vježba civilne zaštite

Terenska vježba pod nazivom „Olujno nevrijeme“ održana je 28. listopada 2022. ispred OŠ Bratoljuba Klaića u Bizovcu. Učenicima je ovaj događaj bio iznimno zanimljiv i napet za promatranje jer su i oni kao sudionici morali postupati kao da je u školi stvarna opasnost od posljedica nevremena.

Božićna priredba

Zadnji dan prvog polugodišta (23. prosinca 2022.) obilježila je Božićna priredba.

Priredbu je pred mnogobrojnom publikom otvorio zbor pod ravnanjem nastavnika Vladimira Čošića pjevajući himnu, zatim je slijedio govor ravnatelja koji je pozdravio sve učenike, njihove roditelje i sve prisutne zaželjevši svima sretan Božić.

Zatim su slijedile recitacije u izvedbi učenika prvog razreda, dok su djevojčice iz 4. razreda plesale uz pjesmu *Jingle bell rock*.

Učenici iz drugog razreda izveli su recitacije o Božićnom drvcu i zvonu, dok se Matej Bošnjak iz 7.a razreda predstavio sviranjem pjesme *We wish you Merry Christmas* na bisernici.

Nakon toga slijedio je zbor s pjesmom *Božić dolazi*, a zatim se predstavio 3. razred i dio 4. razreda s pjesmom *O, pastiri čudo novo* i recitacijama o Božiću.

Iva Salapić, Sandra Kuruc i Marko Dedić izveli su igrokaz našeg učitelja Dubravka Bartulca „*Vakula nije rek'o*“, a zbor je zapjevao pjesmu *Feliz navidad*.

I za kraj, učenice 6. razreda koje je uvježbavala nastavnica Mirta Sudar otplesale su ples na pjesmu *All I want for Christmas*.

Priredba je završila u ugodnom i svečanom ozračju, a mnogima je ovo bila prva zajednička priredba nakon pandemijskih zabrana.

Emma Osrečak i Lea Šokman

Gledali smo...igrani film „Kapa“

Prosinac je djeci najdraži mjesec, ispunjen šarenilom božićnih ukrasa i svjetlošću tisuća lampica, božićne pjesme odjekuju svuda oko nas, a nezaobilazni su i božićni filmovi.

U prosincu se radujemo mnogim događajima, priredbama, sajmovima, ali i kraju prvoga polugodišta.

Na samom početku ovoga mjeseca blagdan je omiljenoga dječjeg svetca, i baš na Svetoga Nikolu učenici naše škole imali su priliku pogledati pravi božićni dječji film.

Radi se o igranom filmu „Kapa“ redatelja Slobodana Maksimovića koji je nastao u zajedničkoj produkciji nekoliko europskih zemalja (Slovenija, Luksemburg, Slovačka, Hrvatska).

Učenici svih razreda predmetne nastave, učenici 3. razreda iz Bizovca te učenici iz Područne škole Cret uputili su se u poslijepodnevne satima 6. prosinca u Osijek u kino „Urania“ na projekciju filma „Kapa“. Inicijator i organizator posjeta bio je učitelj Dubravko Bartulac koji nam je osigurao da nas kino „Urania“ počasti besplatnim ulaznicama povodom „Noći europskog kina“, pod motom „Dijelimo priče koje volimo“ koju organizira zajednica Europa Cinemas.

Prije projekcije pozdravnim govorom obratila nam se predstavnica kina Maja Livaja, a nakon projekcije organiziran je kratak razgovor o filmu. Igrani film *Kapa* oduševio je sve prisutne. Radnja filma dotiče se raznih tema, od vršnjačkog nasilja, problema u obitelji, ovisnosti, života udomljene djece i općenito obiteljskih odnosa. Najviše se govorilo o ispunjenju božićnih želja. Nakon filma svi smo se uputili u McDonald's.

Kratak sadržaj

Film prati priču devetogodišnjeg dječaka Erika koji živi u domu za nezbrinutu djecu i djevojčice Lucije koja dolazi iz dobrostojeće obitelji. Budući da je Božić, oboje se nadaju da će im se ostvariti najskrivnije želje. Erik bi Badnjak volio provesti sa svojim problematičnim roditeljima, a Lucija želi mlađu sestru i psa. Spletom okolnosti susreću se i zajedno proživljavaju pravu božićnu avanturu, koja u jednoj noći donosi ispunjenje njihovih želja, ali ne baš onako kako su očekivali.

OBVEZNO NOŠENJE MASKE U ŠKOLI

Naslov nije *klikolovka* jer 13. veljače na jedan smo dan opet svi bili pod maskama. Ne onim medicinskim, srećom, već su školom zavlada- li zombiji, šeici, princeze, likovi iz serija i cr- tića, nomadska povorka...

Nakon tri epidemicske godine održao se maskenbal. Kada smo došli u školu i dovršili maskiranje, okupili smo se u holu škole u 8:30 i zabava je krenula. Za dobru zabavu bio je zadužen Cocktail band, a program je vodio nastavnik Dubravko koji se maskirao u Meksikanca.

Prvo mjesto osvojila je Korana Kučinac iz 7. a razreda kao egipatski bog mjeseca *Konshu*, drugo mjesto osvojio je Filip Bogdanić kao *Spužva Bob*, a treće mjesto Iva Drašković kao zanimljiva maska *Iva i teta Katica*.

Svaki je razred izabrao dvije najbolje maske kao predstavnike u završnom izboru, a neke su od njih: skupinska maska 8. b kao putujući narod, Ante Erić kao ministar poljoprivrede, Maria Srčić kao Cruella de Vil, Wednesday Addams, Shakira, perilica rublja i mnoge druge.

Poslije proglašenja pobjedničkih maski zabava se nastavila do podneva.

Emma Osrečak i Lea Šokman

JER DANAS JE MASKENBAL!!!

Lea Šokman: Pogled u drugačiji svijet

Sve više djece i mladih pokazuju zanimanje za razne supkulture koje su odraslima uglavnom nerazumljive. Jedna od njih je i supkultura manga i anime.

Što je Manga?

Manga je japanska riječ za strip. Jako je poznata vrsta stripa u svijetu i mnogi je čitaju, većinom je crno-bijela, a korice i nekoliko stranica su obojene. Sama manga nastala je nakon II. svjetskog rata. Godine 2006. mange su postale tržište koje vrijedi milijarde dolara.

Neke od prvih manga su: Gundam, Neon Gensis Evangelion, Dragon Ball Super... a uobičajno je da originalne mange i anime pokraj japanskog naziva sadrže i englesku verziju naslova ili da imaju dva izdanja — i na engleskom i na japanskom. Osamu Tezuka začetnik je moderne mange koji je poznat još kao i „Otac mange“ i modernu mangu uveo je s filmom iz 1945. Momotarou Uminokaihei.

Manga stil

Popularni prepoznatljiv stil mange vrlo je karakterističan. Važnost je obično stavljena na liniju umjesto na formu, a raspored razgovora i teksta razlikuje se od američkog i europskog stripa. Po pravilu, manga se čita slijeva nadesno, tako što su stranice štampane kao u ogledalu. Crtež može biti jako realističan ili komičan (lošiji). Balončići za dijaloge su jednostavni i postoji nekoliko vrsta koji se izražavaju prema osjećajima lika. Postoje takozvane brze linije koje se koriste u akcijskim scenama kako bi likovi bili izraženiji, mini flashbacks - kopija segamenata iz ranijih poglavlja i uglavnom se koristi za prisjećanje određenih likova. U apstraktni pozadinski efekt uključuje se malo više truda zato što uključuje grafično sjenčanje i također služi kako bi odredili psihičko stanje lika. Manga se razlikuje u broju stranica; imamo one jednostavne (koje imaju oko 20—40 stranica) i one koje su svima poznate (200—850 stranica).

Žanrovi i vrste

Vrste: Josei (redikomi)- žena, Kodomo- djeca, Seinen- muškarci, Shojo- djevojčice i tinejdžerke, Shonen- dječaci i tinejdžeri

Žanrovi: Gekiga- realistična, La nouvelle- francusko/belgijsko/japansko umjetnički pokret, Polu-alternativa- popularna izdanja osobnog stila i mnogi drugi...

Počeci anime

Što je anime?

Anime je japanski izraz za svaki crtani iz Japana. Možete je prepoznati po tome što likovi imaju velike oči i ponekad je ozbiljnog sadržaja, ali i za odrasle. Prvim službenim animeom smatra se dječja serija Astroboy koja je emitirana u Japanu 1963. g. Najpoznatiji anime studio je Ghibli (u kojem radi velikan animea Hayao Miyazaki), anime je započeo u 20. stoljeću kada su japanski redatelji eksperimentirali s tehnikama animacije. Najstariji poznati anime prikazan je 1917. (dvominutni isječak samuraja).

Anime u Hrvatskoj

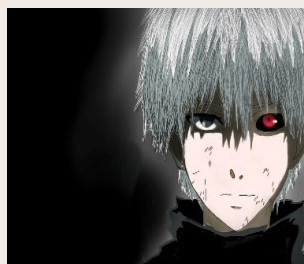
Nova TV je 2001. godine počela emitirati iznimno popularnu „Sailor Moon“ to jest „Mjesečevu ratnicu“, a već sljedeće godine „Pokemon“, „Dragon Ball Z“, „Yu-Gi-Oh!“, a 10. veljače 2011. na RTL emitiran je anime na hrvatskom.

Žanrovi

Bishojo- lijepa djevojka, Josei- žene (namjenjen za žene), Kodomo- dijete, Moe-anime u koje m su likovi izuzetno veseli, Sentai/Super sentai-anime koji uključuje timove superjunaka i mnogi drugi.

Anime scenaristi (redatelji) i jedno od njihovih djela:

Sui Ishida (Tokyo Ghoul), Mari Okada (Her Blue sky), Gen Urobuchi (Thunderbolt Fantasy) i mnogi drugi...

Dostupno na: <https://hr.wikipedia.org/wiki/Anime>

Problemi današnjih tinejdžera

U današnje vrijeme mnogi se tinejdžeri osjećaju drugačije, izostavljeno i neshvaćeno, povučeni su i izbjegavaju svijet i probleme tako što provode većinu svoga (slobodnog) vremena na mobitelima i sami u sobi.

Škola i ocjene jako utječu na raspoloženje, a zbog mnoštva ispita često se javlja i stres, što može dovesti do depresije i drugih mentalnih bolesti. Kako bi to sakrili, žive 'dva života' (dvolični život) i pokušavaju dokazati da ništa ne skrivaju kako bi im roditelji vjerovali.

Provode previše vremena na društvenim mrežama i mnogi bi htjeli izgledati poput nekih slavni osoba, a tako dolazi do mržnje sebe, svog tijela i razmišljanja samo o manama. Društvene mreže mogu i uništiti djetinjstvo, djeca prebrzo odrastaju i mnogi ne shvaćaju, tj. nisu svjesni koliko psuju i koliko psovaka imaju u rječniku. U društvu su inače sa starijima kako bi bili više 'cool' i imali viši položaj.

Vrijeđanje može doprinijeti osjećaju nesigurnosti u sebe pa mnogi gube osjećaje poput tuge, sreće, ljubavi..., a neki imaju sve osjećaje, ali ih ne pokazuju. U međusobnim odnosima mnogi često biraju pogrešno jer osjećaji drugih su prema njima hladni, bezobrazni i toksični, a ako je riječ o simpatijama, onda ih brine jesu li osjećaji jednako snažni i uzvraćeni.

Ali to su samo neki problemi od problema današnjih tinejdžera ukratko ispričani sa stajališta jedne tinejdžerice... Problema ima mnogo više, svatko ih drugačije doživljava, a na nama je samima kako ćemo se postaviti prema njima.

Lea Šokman 7.b

INTERVJU: Dugogodišnji rad i doprinos odgoju i obrazovanju naših učenika

Ove školske godine, nakon (više od) 40 radnih godina, naša nastavnica kemije i biologije Emilija Savić i pedagoginja Vesna Žulj odlaze u zasluženu mirovinu. Povodom toga naša novinarska skupina napravila je s njima intervju.

Nastavnica Emilija Savić predaje tri predmeta (prirodu, biologiju i kemiju) svim razredima predmetne nastave, održava dodatnu i dopunsku nastavu te izvannastavnu aktivnost (ekolozi) pa se može reći da su zahtjevnost i obujam posla i sati nastave koje održava među najvećima u školi. Iako već dulje vrijeme nije razrednica, mnoge je bivše generacije uspješno otpratila iz osnovne škole, a u zbornici i u školi mnogi su joj bivši učenici sada kolege i kolegice.

Nastavnica Emilija Savić u svojoj učionici

Nastavnica Emilija Savić i dr. sc. Ante Kutle, predsjednik Državnog povjerenstva, s učenicama nakon osvojenog prvog mjesta na državnom Ekološkom kvizu „Lijepa naša“ 2004. godine.

1. Kada ste rođeni?

Rođena sam 1958. godine...

2. Koja Vam je najljepša uspomena iz školskih dana

Izlet i druženje s prijateljima i učiteljima.

3. Koliko dugo radite u našoj školi i jeste li možda radili u nekoj drugoj?

Radim 41 godinu u ovoj školi, nisam radila niti u jednoj drugoj školi.

4. Možete li se prisjetiti svog prvog dana rada?

Bilo je to 1. rujna davne 1982. godine,

5. Kako ste se odlučili za zanimanje prof. kemije i biologije?

Zanimaju me sadržaji ovih predmeta i rad s djecom.

6. Da niste prof. kemije i biologije, bili biste...

Učiteljica razredne nastave.

7. Kemija ili biologija?

Kemija, svakako!

8. Jesu li Vam neki učenici ostali u sjećanju?

Mnogi su mi učenici ostali u sjećanju, a posebno oni koji su išli na natjecanja iz ekologije (9 puta smo išli na državno natjecanje pa smo se više družili).

“Zlatne niti bizovačke” -

pobjednički plakat s državnog natjecanja 2004. g.

9. Postoji li, među svim razredima kojima predajete, razred koji Vam je posebno drag?

Svi su mi razredi podjednako dragi.

10. Kada biste mogli promijeniti nešto vezano uz školstvo, što bi to bilo?

Učenje s razumijevanjem i logično mišljenje te povezivanje sadržaja sa životom trebalo bi biti osnovni cilj obrazovanja.

11. Koliko se promijenilo školstvo kroz godine koje radite?

Naročito se promijenila primjena modernih tehnologija u nastavi.

12. Koje biste uspjehe u radu istaknuli?

Prvo mjesto na državnom natjecanju iz ekologije 2004. godine na Pagu, u Novalji od 13. do 15. svibnja i četvrto mjesto na državnom natjecanju iz ekologije na Bjelolasici. Također, prva mjesta na natjecanjima iz kemije i biologije.

13. Poruka za buduće generacije?

Biti uporan u radu ako se želi postići određeni cilj. Učiti s razumijevanjem zato što je tada znanje trajnije nego učenje na pamet.

14. Što biste poručili onima koji žele krenuti Vašim stopama i postati učitelji ili profesori?

Da se odluče za to zanimanje ako vole raditi s mladima i da budu strpljivi i uporni.

15. Što volite raditi u svoje slobodno vrijeme?

Šetati, brinuti se o cvijeću u kući i dvorištu. Pomagati djeci i unucima. Održavati akvarij s ribicama.

16. Da se možete preseliti bilo kamo, gdje bi to bilo?

Negdje uz more.

Velika hvala nastavnici Emiliji Savić na njezinom radu, predanosti poslu, dijeljenju znanja i razvijanju ljubavi prema znanosti i ekologiji!

Jedna od mnogih generacija kojima je nastavnica Emilija Savić bila razrednica

INTERVJU: Dugogodišnji rad i doprinos odgoju i obrazovanju naših učenika

Školska pedagoginja Vesna Žulj

Odlazak u mirovinu na kraju ove školske godine (2022./2023.) dočekao je i našu pedagoginju. U razgovoru nam je pedantno i rječito (u skladu i s njenom osobnošću) odgovorila na naša pitanja.

Tko je pedagog?

Pedagog je stručnjak koji se bavi odgojem. Pedagozi mogu raditi u školama, vrtićima, domovima za nezbrinutu djecu, učeničkim domovima. Rad pedagoga u školi dijeli se na više područja: planiranje i programiranje, rad s učenicima, rad s učiteljima te rad s roditeljima. Pedagog surađuje s ravnateljem i ostalim stručnim suradnicima.

Zašto ste se odlučili biti pedagog?

Još u gimnaziji sam bila sklonija društvenim znanostima i kad sam saznala za studij industrijske pedagogije u Rijeci, činilo se da ću lako pronaći zaposlenje budući da se s tim fakultetom moglo zaposliti u osnovnoj školi, srednjoj školi i u kadrovskoj službi pri većim tvornicama. Život me doveo u Bizovac i tu sam počela raditi još kao apsolventica. Polagala sam još naknadno ispite tako da sam, osim diplome profesora industrijskog pedagoga, došla i do diplome profesora školske pedagogije.

Koji Vam je najdraži dio vašeg posla?

Najviše volim poslove oko upisa djece u prvi razred. Volim vidjeti dječju radoznalost i čuđenje novim prostorom i stvarima u školi. Još uvijek mi je izazov pridobiti one zbuñene i uplašene mališane da mi vjeruju, opuste se, surađuju i daju ono najbolje što znaju kako bih mogla procijeniti njihovu zrelost za školu.

Koliko dugo radite u našoj školi i jeste li možda radili u nekoj drugoj?

U ovoj školi radim već 39 godina. Jedino drugo iskustvo koje imam je 7 mjeseci rada u OŠ Matije Petra Katančića u Valpovu na zamjeni.

Možete li se prisjetiti svojih početaka rada?

Rado se sjećam svog malog ureda koji je bio dio zbornice i koji je od zbornice bio odijeljen samo vratima – harmonikom. To je bila jako loša izolacija i htjela-ne htjela čula sam svaki razgovor koji se tamo vodio. U nekim situacijama bilo je dobro znati neke informacije i odmah reagirati. Duboko sam proživljavala svoje prve radne dane i često bih ono što mi se događalo u školi još jednom odradila kroz snove. Kroz vremenski odmak sigurno mogu tvrditi da su učitelji dolazili u školu veseliji, a u razrede su odlazili tek nakon dobro ispričanog vica. To je bilo

vrijeme kad smo svi u školi imali veći autoritet, a u roditeljima smo imali partnere u odgoju djece, a ne kontrolore svake izgovorene rečenice. Učenici tada nisu za vrijeme odmora sjedili po hodnicima i gledali svatko svoj mobitel, nego veselo trčkerali i međusobno pričali.

Koliko se promijenilo školstvo kroz godine koje radite?

Jako se promijenilo. U mojim počecima rada osnovne škole u Belišću, Valpovu, Petrijevcima i Bizovcu bile su povezane u tzv. Radnu zajednicu Centra odgoja i osnovnog obrazovanja. Imali smo zajedničko računovodstvo, centralizirani školski prijevoz, školske vozače za svaku školu, jednu pravnicu. Kroz moj radni vijek prošle su brojne reforme školstva, neke dobre, neke lošije, ali promjene u kojima smo mi pedagozi bili prvi informirani i sa zadatkom prenošenja inovacija svojim učiteljima u školi. Svake godine išla sam na stručno usavršavanje na višednevne seminare. Nažalost, posljednjih deset godina to se više ne ostvaruje. S pojavom računala u školi za pedagoge je među prvima bila organizirana edukacija u Domu tehnike u Osijeku. Bio je dobar osjećaj biti na izvoru informacija. Sada smo najviše prepušteni svojim interesima i sposobnostima. Edukacije su najčešće online, kontakti s drugim pedagozima sve su rjeđi. Ako bih govorila što se sve mijenjalo učenicima i učiteljima kroz nastavne predmete, ocjenjivanje i odnose prema roditeljima, mogla bih o tome napisati cijeli roman.

Kada biste mogli promijeniti nešto u školi, što bi to bilo?

Prvo bih izbacila brojčano ocjenjivanje u razrednoj nastavi. Smatram da je vrlo nerealno ocjenjivanje odličnim ocjenama u ovolikom broju. Gubi se osnovna funkcija ocjene koja znači i rangiranje znanja. Učenicima se stvara slika da su svi jednaki i da se bez većeg truda može biti odlikaš što često podrazumijeva i njihovo razočaranje kad uspjeh više ne bude onakav na koji su navikli u nižim razredima.

Koje biste uspjehe istaknuli u radu?

Sadašnje generacije učenika se ne sjećaju, ali učitelji pamte koliko smo se zajedno trudili i radili na pedagoškim radionicama do postizanja plakete „Stop nasilju među djecom“. Primanje tog priznanja za našu školu na svečanoj priredbi u Zagrebu u organizaciji UNICEF-a bio je trenutak za pamćenje. Također, osjećaje uspjeha više sam puta doživjela kad sam bila mentorica mladim pedagoginjama koje su uspješno položile stručne ispite.

Koja je najteža situacija s kojom ste se susreli u radu?

U godinama kad još nisam imala toliko iskustva bila sam pozvana na sud kao svjedok zanemarivanja djeteta od strane roditelja. Sjediti kraj majke u sudnici u kojoj se odlučuje o oduzimanju djeteta i govoriti činjenice koje opisuju njen krajnji nemar, jer ga je sustavno zanemarivala, vrlo je teška i mučna situacija, ali uvijek morate misliti u korist djeteta. Ishod je bio smještaj djeteta u jedan dom za djecu.

Koja vam je najljepša uspomena iz vaših školskih dana?

Bilo je puno lijepih trenutaka, jer sam voljela ići u školu. Moj otac je bio profesor i bila sam oduvijek okružena knjigama pa mi je učenje bilo nešto što se podrazumijevalo kao svakodnevna aktivnost. Ipak, mogu izdvojiti kad sam u sedmom razredu na javnoj priredbi dobila nagradu i priznanje za najbolji sastavak u školi na zadanu temu.

Je li teže raditi s učiteljima ili djecom?

Ne bih to uspoređivala, jer se radi o sasvim drukčijim pristupima, drugim temama i zahtjevima. Rekla bih samo da je rad s djecom odgovorniji. Sve što kažemo djeci ona to dublje proživljavaju, njihovi stavovi se tek formiraju, a odrasli već imaju oblikovane stavove i surađujući s učiteljima, često mogu predvidjeti njihove reakcije.

A s djecom ili roditeljima? Zašto?

Teže je, svakako, s roditeljima. I ako i djeca često daju očekivane odgovore, ipak su iskrenija. Kad dobijete njihovo povjerenje pola problema je riješeno. Roditeljima je uvijek na prvom mjestu zaštita djeteta i učinit će sve za opravdanje dječjih postupaka. I to bi bilo u redu kada ne bi prelazili u „prezaštitničke“ roditelje, kada im, zapravo, štete.

Stručni tim treba imati svaka škola. Koliko vam je posao olakšan kada smo dobili psihologinju, i koliko je nužno zaposliti defektologa ili edukacijskog rehabilitatora?

S dolaskom psihologinje u školu posao mi je olakšan već samim tim što više ne moram sama voditi brigu o djeci s teškoćama. Realnost je da svake školske godine u postotku imamo sve više takvih učenika. Takva situacija je u drugim školama. Zapošljavanje defektologa u školi pitanje je pedagoškog standarda i nedostatan broj završenih stručnjaka. Ponekad se događa da učenici završe na razgovoru kod psihologinje, a ne kod mene i zbog toga što je učiteljima teško razlikovati koliko je koji problem psihološki složen ili je to ipak odgojna problematika. Neka nam se područja djelovanja preklapaju, i kad nam se stavovi razilaze, uvijek je dobro međusobno razmijeniti znanja i iskustvo. Mogu reći da dobro surađujemo i nadopunjujemo se kroz njen temperament i mladost i moju staloženost i iskustvo.

Da niste pedagog, bili biste?

Kad sam se opredjeljivala za studij, u izboru su još bili i studij engleskog jezika i stomatologija. Ipak, drago mi je da je prevagnula pedagogija.

Koju biste poruku poslali budućim generacijama?

Pristupite ozbiljno i promišljeno izboru svog budućeg zanimanja. Samo pravi odabiri za vas činit će vas sretnima kroz dugi niz godina, vašeg cijelog radnog vijeka. Kada odaberete ono pravo za vas, dajte svoj maksimum, učite i radite na osobnu dobrobit i na korist našeg društva u cjelini. Samo sretni ljudi mogu voditi ovaj svijet naprijed.

Što biste poručili ljudima koji se žele baviti vašim poslom ili onome tko će doći na Vaše radno mjesto?

Za uspješnost obavljanja posla pedagoga nužno je da osoba voli djecu i rad s djecom. Posebno je važno poznavati psihu djeteta i prilagoditi način komuniciranja djetetu. Važno je razviti smisao za probleme drugih osoba i strpljivost u radu. Sposobnost kvalitetnog planiranja, odlučnost, objektivnost i odgovornost važne su osobine za kvalitetan rad pedagoga. Zbog čestog izvještavanja i informiranja, važna je lakoća usmenog i pismenog izražavanja.

Što volite raditi u svoje slobodno vrijeme?

Volim čitati i gledati filmove, zanima me obiteljska drama tako

da biram slične sadržaje u literaturi i na filmu. Prije godinu dana napisala sam bajku za slikovnicu posvećenu mom unuku „Oskar i vilenjaci glazbenici“. Moram priznati da me stvaranje slikovnice ispunilo ogromnom srećom. Moguće je da ću i u mirovini nešto pisati, jer već imam neke ideje kojima moram dati dovoljno vremena da

sazriju i prerastu u nešto veće. Od fizičkih aktivnosti volim se baviti svojim cvijećem u vrtu, vožnjom bicikla i plivanjem.

Pedagoginja je dugo vodila izvannastavnu aktivnost– glagoljaše.

Zahvaljujemo na razgovoru i želimo Vam ispunjene, sretno i kreativne umirovljeničke dane!

NATJECANJA

I ove školske godine učenici su sudjelovali na brojnim natjecanjima, a najviše njih bilo je na županijskim razinama sportskih natjecanja. Na državnoj razini iz tehničke kulture sudjelovao je Michael Juranović.

Ime i prezime	Razred	Natjecanje	Razina
Korana Kučinac	7.a	kemija	županijska
Katarina Brkić	6.a	geografija	županijska
Michael Juranović	8.b	mladi tehničari	državna
Lea Šokman	7.b	mladi tehničari	županijska
Marko Rihter	5.a	mladi tehničari	županijska
Hana Bošnjak	7.a	povijest	županijska
Matej Bošnjak	7.b	povijest	županijska
Patrik Koški	8.a	povijest	županijska
Nina Drašković	8.b	šah	županijska
Lea Šokman	8.b	šah	županijska
Mila Norris	8.a	šah	županijska
Rea Tubić	7.b	šah	županijska
Katarina Brkić	6.a	vjeronaučna olimpijada	županijska
Elizabeta Barišić	8.a	vjeronaučna olimpijada	županijska
Danijela Kučinac Vitez	8.a	vjeronaučna olimpijada	županijska
Ema Osrečak	8.b	vjeronaučna olimpijada	županijska
Iva Drašković	4.	LiDraNo	županijska
Tia Franjić	4.	LiDraNo	županijska
Tihana Bačani	4.	LiDraNo	županijska
Lejla Tomić	3.	LiDraNo	županijska

NATJECANJA

Sportska natjecanja na međuopćinskim i županijskim razinama

Roko Gojević	6.	Mini nogomet 5./6. r.
Josip Biščan	6.	
Aron Novak	6.	
Bruno Rukavina	6.	
Andrej Pajnić	6.	
Noa Kardum	6.	
Šimun Vuković	5.	
Fabijan Živković	5.	
Ivan Lulić	5.	
Fran Šarčević	5.	
Ivan Štimac	4.	
Mate Drlje	5.	
Mia Mazur	6.	
Maša Iličić	5.	
Iva Lulić	5.	
Adela Andraković	5.	
Mia Kordić	5.	
Ana Pajnić	6.	
Lara Mikličanin	6.	
Lara Mihić	6.	
Katarina Brkić	6.	
Iva Salapić	6.	
Dora Čadek	5.	
Katarina Mišić	5.	
Julija Domanovac	3.	
Mate Drlje	5.	ATLETIKA 5./6. r.
Andrej Pajnić	6.	
Fran Šarčević	5.	
Noa Kardum	6.	
Roko Gojević	6.	
Aron Novak	6.	
Ivan Lulić	5.	
Fabijan Živković	5.	
Lovro Kelić	6.	
Bruno Rukavina	6.	
Lara Mikličanin	6.	
Mia Mazur	6.	
Iva Lulić	5.	
Maša Iličić	5.	
Dora Čadek	5.	
Katarina Brkić	6.	
Lara Mihić	6.	
Ana Pajnić	6.	

Roko Gojević	6.	Odbojka 5./6. r.
Aron Novak	6.	
Josip Biščan	6.	
Bruno Rukavina	6.	
Andrej Pajnić	6.	
Šimun Vuković	5.	
Fabijan Živković	5.	
Patricija Slobodanac	8.	
Danijela Kučinac Vitez	8.	Stolni tenis
Katarina Brkić	6.	
Petar Prister	7.a	
Patrik Koški	8.	Atletika 7./8. r.
Karlo Katančić	7.b	
Marko Antonio Tubić	8.b	
Luka Đurišić	8.b	
Luka Kojundžić	8.b	
Michael Juranović	8.b	
Roko Gojević	6.	
David Varoščić	8.b	
Matia Deak	8.a	
Mia Kišiček	7.a	
Dora Pelivanović	8.a	
Lara Jutriša	8.b	
Patricija Slobodanac	8.a	
Ena Tica	8.b	
Korana Kučinac	7.a	

Mini nogomet

Mini nogomet

Atletika 7. i 8. r.

Graničar

Stolni tenis

Ove školske godine naša škola nanizala je brojne uspjehe na natjecanjima. Michael se plasirao na osmo mjesto na državnom natjecanju mladih tehničara, a dramska skupina Dramolet bila je predložena za državnu razinu.

1. Jesi li očekivao da ćeš proći na državno natjecanje iz Tehničke kulture?

Ne, nisam. Mislio sam da ću biti zadnji kada sam došao na županijsko, ali na kraju sam prošao.

2. Koliko dugo ste putovali?

Deset i pol sati.

3. Kako ti je bilo?

Bilo mi je dobro, zanimljivo i pun sam novih iskustava.

4. Što ste imali kao zadatak (praktični rad)?

Indikator nivoa vodljive tekućine.

5. Koliko si se dugo pripremao?

Pripremao sam se od županijskog natjecanja sve do državnog.

6. Što ti se sviđelo, a što nije na natjecanju?

Sviđelo mi se sve; hotel, organizacija je bila dobra. A nije mi se sviđelo to što smo dugo čekali da dobijemo svoje sobe.

7. Možeš li nam ispričati svoj sveukupni doživljaj s takvog velikog natjecanja?

Dosađivao sam se na putu, kad samo došli tamo, istražio sam hotel, pripremao sam se još prije natjecanja, upoznao sam nove ljude, praktički sam išao na odmor sa zadatcima.

Razgovarala: Lea Šokman

Naša dramska skupina „Dramolet“ pod vodstvom knjižničarke Katarine Antolašić bila je predložena za državno natjecanje „LiDraNo“. Povodom toga napravili smo intervju s knjižničarkom i članicama skupine.

1. Kako vam je bilo?

Tia: Bilo je zanimljivo i uzbudljivo...

Tihana: Zanimljivo, uzbudljivo i pomalo napeto.

Iva: Isto tako, zanimljivo i uzbudljivo...

2. Jeste li očekivale da ćete proći na županijsko natjecanje

Tia: Imale smo neki predošjećaj da ćemo proći.

Tihana: Pa da, očekivale smo, jer gledajući druge, mislile smo da smo bolje od njih.

Iva: Mislile smo da ćemo proći jer konkurencija baš nije bila dobra, možda su zaboravili tekst, možda su imali tremu...

Budući da nisam često sudjelovala, nisam znala što očekivati od žirija jer su to osobe koje imaju različite interese, tako da čovjek nikad ne zna hoće li proći dalje.

3. Koliko ste se dugo pripremale?

Oko 6 mjeseci.

4. Znate li možda neke škole koje su sudjelovale?

Tia: Đakovo, jer su nas pobijedili i mi.

5. Jeste li imale tremu?

Tia: Imale smo malu tremu, ali ne zbog straha od nastupa već zbog uzbuđenja...

Tihana: Imala sam malu tremu jer nisam znala kako će žiri reagirati, ali kasnije sam shvatila i upitala se „Čega se ja zapravo bojim?“

Iva: Pa imala sam tremu, ali to me je poguralo da se više potrudim...

6. Kakva je bila konkurencija?

Tia: Konkurencije kao da nije ni bilo, jedino Đakovo smatramo konkurencijom jer ih je bilo više, bolje su uvježbali, a bilo je poput Super talenta.

Tihana: Mislim da nije bila konkurencija baš nešto jaka...

Iva: Mislim da je najveća konkurencija bila Đakovo, a ostali baš i ne jer smo ih pobijedile.

7. Je li bilo teško naučiti tekst?

Tia: Nije, tekst se dosta rimuje, smiješan je, tako da smo ga lako naučile.

Tihana: Pa da tekst se rimuje, lako uđe u glavu...

Iva: Tekst je bilo lako naučiti jer smiješan je i jako puno se rimuje.

8. Koja vam je omiljena uloga?

Tia: Ako se moja ne broji onda Kupid.

Tihana: Isto tako, Kupid.

Iva: Kupid.

9. Možete li opisati vaš doživljaj o natjecanju?

Tia: Bilo je jako zabavno, uvijek ću se rado prisjetiti tog, a bilo mi je smiješno to što je Iva hodala po Osijeku s nacrtanim brkovima i to što smo glumili pre Žalosnom kapelicom....

Tihana: Svakako ću se prisjetiti ovog natjecanja, to što smo bile zajedno...

Iva: Pa meni se sve sviđjelo kad smo išli tamo ili kad smo se vraćale kući, posebno mi se sviđjelo to što smo glumile pred Žalosnom kapelicom koja je spomen u čast Osječkom Romeu i Juliji.

Knjižničarka Katarina Antolašić odgovorila nam je na sljedeća pitanja:

Odakle Vam ideja za taj tekst?

Prije korone sudjelovala sam u projektu s učiteljicom Valerijom Čandrić, projekt se zvao „Legende moga grada“. Učiteljica Valerija se sjetila da bismo mogli pričati o nekoj legendi iz Osijeka, pa smo izabrale legendu o žalosnoj kapelici koja je nastala na temelju priče iz oko 1780. g. i govori o tzv. Romeu i Juliji iz Osijeka.

Što mislite o uspjehu vaše dramske skupine?

Budući da drugi put sudjelujemo na LiDraNu s novom skupinom djece, mi smo predloženi za državno i ja sam jako zadovoljna jer djeca imaju priliku nastupati i to mi je najbitnije od svega, tako djeci raste samopouzdanje, puno toga se razvija, bez obzira što nismo došli do državne razine.

Razgovarale: Lea Š. i Ema O.

OSVRT NA NACIONALNE ISPITE

Napisala: Rea Gudelj, 8.b

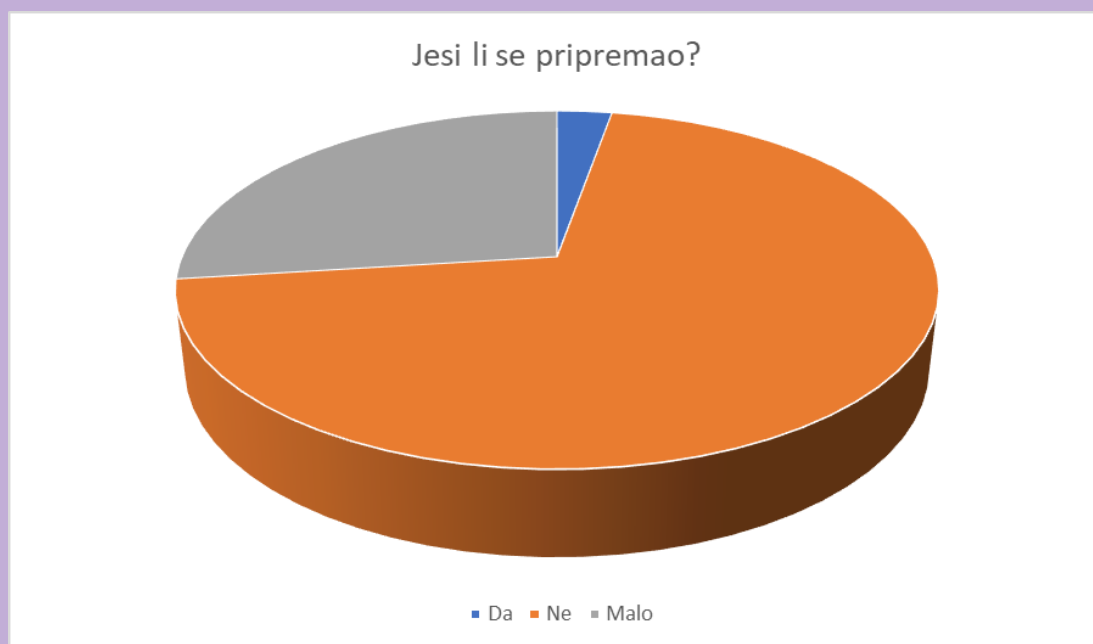
Ove godine Ministarstvo obrazovanja odlučilo je da osnovne škole, dakle svi učenici 8. razreda, imaju jednu probnu manju maturu ili takozvane nacionalne ispite u kojima se provjerava znanje općih predmeta od 5. do 8. razreda i boduju se prema postotcima. Ostvareni uspjeh bit će upisan u e-dnevnik u bilješke.

Ranije su samo neke škole pristupile eksperimentalno ovom testiranju pa je ove školske godine donesena odluka da na području cijele Hrvatske svi osmaši pišu ove ispite, ali se to nije računalo kao uvjet za upis u srednju školu, već samo da se učenici testiraju radi svog znanja. Testiranje je počelo 13. ožujka i trajalo do 31. ožujka, što po mom mišljenju nije tada trebalo biti jer ipak je već blizu kraj školske godine za nas osmaše i moramo više učiti i ispravljati ocjene kako bi došli do željenog uspjeha. U tom periodu, na dane kad se pisao nacionalni ispit, nastavnici nisu imali pravo ispitivati niti davati ispite, dok su ostalim danima mogli, što je za njih bilo očigledno dobro jer nisu htjeli da previše zaostajemo s gradivom dok je nama učenicima bilo previše, ali opet, bolje tako nego da smo morali zaostatke rješavati krajem šestog mjeseca. Mislim da su svi svjesni činjenice da većina učenika ne zna baš sve cjeline od 5. do 8. razreda, ali znam po sebi da znamo barem ono osnovno. Npr. ispit iz povijesti je bio zaista nepotreban za provjeravanje jer ima previše godina, imena i ratova te podataka o raznim narodima i državama.

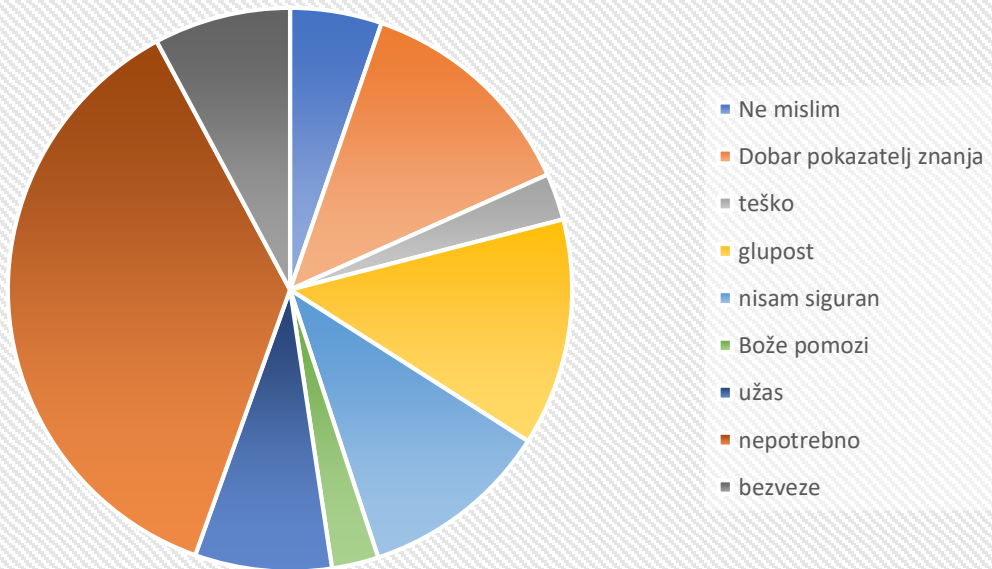
Moje mišljenje je da se ovo nije trebalo uvesti jer se svake godine na početku novog razreda iz glavnih predmeta (hrvatski i matematika) već piše inicijalni ispit, a za ostale predmete ili proširujemo već naučeno gradivo ili ponovimo. Sljedećoj generaciji, ako će uspjeh na nacionalnom ispitu utjecati na ocjene za upis u srednju, želim puno uspjeha i da upišu ono što žele biti.

Anketno istraživanje

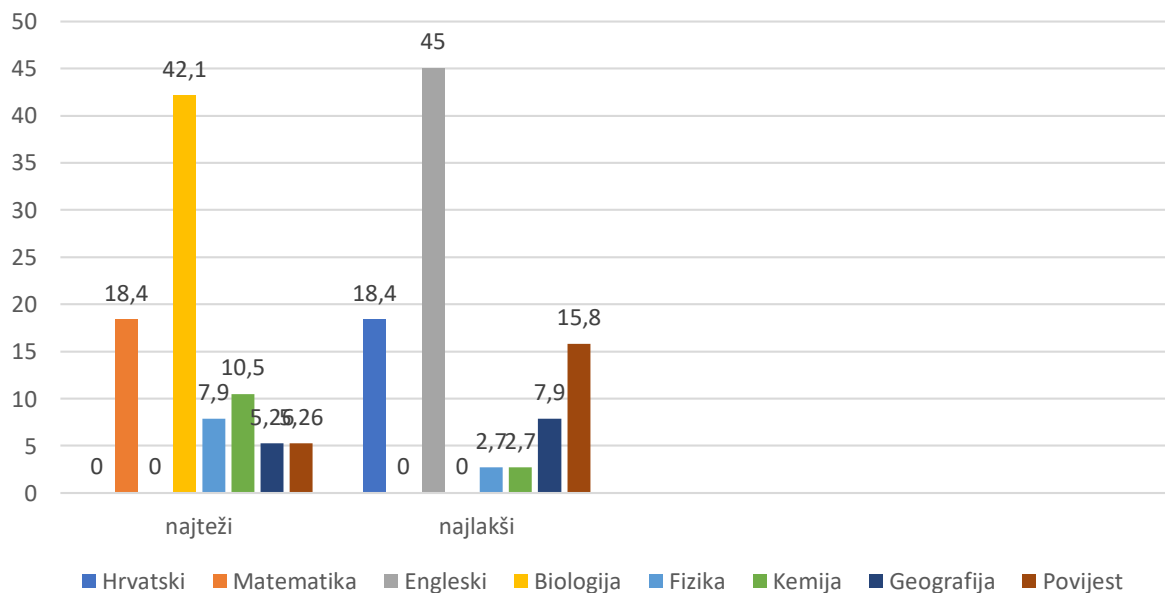
Nastavno na temu, novinarska skupina napravila je anketu s učenicima osmih razreda.

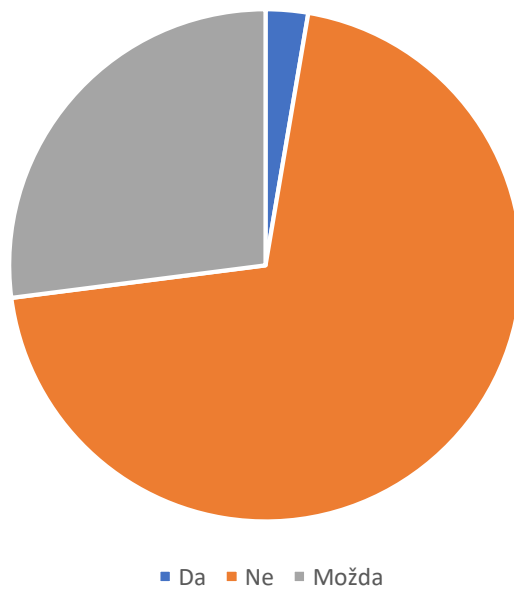
Što misliš o nacionalnim ispitima

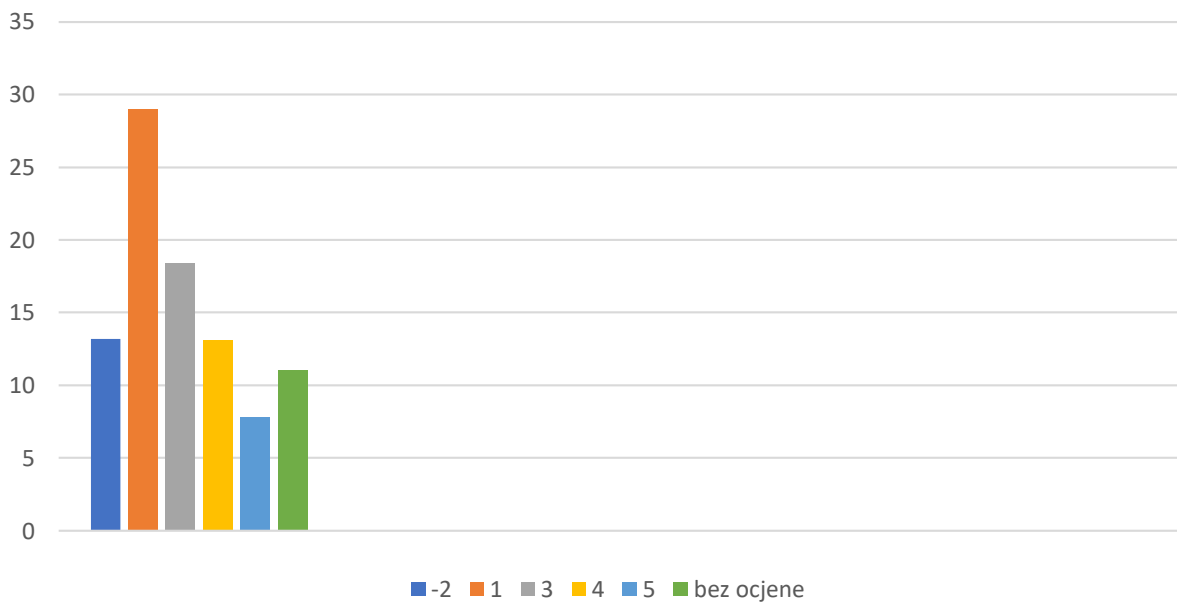
Koji ti je najlakši, a koji najteži predmet

Treba li uvesti nacionalne ispite u budućnosti

Kojom bi ocjenom ocijenio svoje znanje?

Izlet u Zagreb i Lisinski

U srijedu 3. svibnja učenici sedmih i osmih razreda posjetili su Zagreb.

Nakon polaska u sedam sati i duge vožnje, napokon smo stigli u Lisinski gdje smo slušali koncert Zagrebačke filharmonije, Šeherezadu, koja je trajala sat vremena. Naučili smo ponešto iz povijesti, geografije, indijske književnosti i umjetnosti. Nakon

koncerta, zaputili smo se na glavni trg, gdje smo obišli HNS-ov muzej nogometa i upoznali nogometnu prošlost hrvatske reprezentacije od svojih početaka do danas. Obilaskom muzeja zaključili smo „službeni dio“ našeg izleta. Putovanje smo zaključili slobodnim vremenom koje smo iskoristili za obilazak grada, druženje s prijateljima i ručak. U pet sati krenuli smo putem Bizovca kamo smo donijeli prelijepe uspomene i doživljaje.

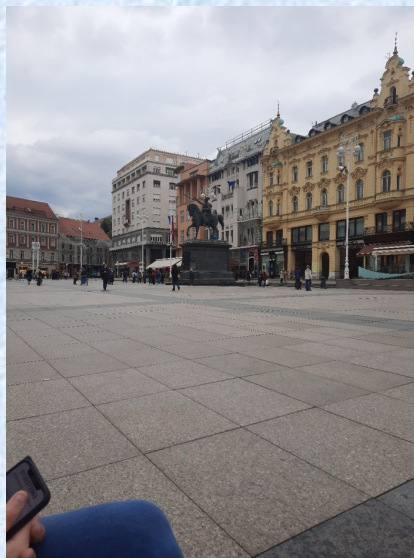
Korana Kućinac napisala je komentar na koncert.

Šeherezada op. 35 jest simfonijska suite koju je skladao Nikolaj Rimski-Korsakov 1888. godine. Suite se sastoji od četiri stavka: More i Sindbadov brod, Priča princa Kalendera, Princ i princeza, Praznik u Bagdadu.

More. Brod se razbija ispod brončanog jahača.

Prvi stavak upoznaje nas s likovima Šahrijara i Šeherezade. Sljedeći stavak pokazuje nam mudrost mlade Šeherezade te njezinu snalažljivost. Otkriva se kako je Šahrijar imao moć promijeniti konkubinu kada god je htio. Tipično bi ubio djevu na kraju svake noći. U trećem stavku osnovni je motiv ljubav. Stavak svira o ljubavi dvoje ljudi. Njihova imena nikada nisu obznanjena. U sljedećem, ujedno i posljednjem stavku, svira se o pobjedi Šeherezade u naumu da promijeni Šahrijarov stav. U pratnji svakog stavka Umjetnička škola Franje Lučića potkrijepila je nastup plesom što je upotpunilo naš doživljaj.

Šeherezada je simfonijska suite o pobjedi, ali i ljubavi. Ova suite prikladna je za mnoge uzraste. Ljubitelji klasične glazbe razumjet će vrijednost ovakvog djela. Lako moguće da se nekim od mlađih uzrasta ovakvo što i ne sviđa, no u nekima će probuditi novu znatiželju, možda čak i ljubav za glazbu.

DAN ŠKOLE

Nakon četiri duge godine Osnovna škola Bratoljuba Klaića ponovo je organizirala Dan škole pod nazivom „Što bi rekli naši stari“. Mnogobrojna lica pristigla su s radošću i navijačkim duhom.

Program su otvorili članovi zbora nastavnika Čošića uz himnu Lijepu našu. Uslijedio je govor ravnatelja škole Ante Lovrinčevića i načelnika Općine Srećka Vukovića. Dodijeljene su zahvalnice sudioniku državnog natjecanja iz tehničke kulture Michaelu Juranoviću i njegovoj mentorici Gabrijeli Cvetković. Ubrzo nakon dodjele nagrada nastupili su učenici prvog razreda uz hoki-poki ples. Nakon pjesme „Prepoznat ću ljubav“ nastupio je drugi razred s igrokazom „Praznik ljeta“. Jedna od najpohvalnijih izvedbi bila je učenice petog razreda Isabelle Liu s ljupkom skladbom „Brda i doline“ izvedenoj na violini. Treći razred predstavio je svoje literarne uspjehe čitajući vlastite pjesme. Nakon kratkog upoznavanja s gostima događaja, naša voditeljica Elizabeta Barišić, učenica 8. a razreda, najavila nam je prekrasnu dramsku točku pod nazivom „Kada je Romeo sreo Juliju“ koju je izvela dramska skupina naše škole. Zbor je odlično i uvježbano otpjevao pjesme „Stotinama godina“ i „Uhvati ritam“, a pred kraj priredbe nastupio je KUD Cret s mlađim članovima predstavivši se plesovima i pjesmama. Mila Norris iz 8. a razreda dokazala nam je da je prava Šokica svojom glumom i govorom, iako, kada je došla u peti razred, nije znala ni riječ hrvatskog jezika. Nakon Milina odlična nastupa uslijedio je jednako spektakularan nastup Mateja Bošnjaka na tamburici. Za kraj programa Kaja Iles proglašila je Igre starih sportova otvorenima, a gospodin Vidaković iz Brođanaca bičem je dao znak za početak natjecanja.

Od mnoštva zgodnih mjesta za posjetiti na Danu škole bili su raznovrsni štandovi. Svega - od ukusnih kolača pa do usnih harmonika, sve se to moglo naći ako dobro pogledaš.

S osmjesima i ponosom pobjednici igara došli su po svoje medalje. Mnogi učenici, pa tako i roditelji, nestrpljivo iščekuju sljedeći Dan škole.

Korana Kučinac i Lea Šokman

Festival znanosti

25. travnja 2023. godine učenici PŠ Cret Bizovački sudjelovali su na Festivalu znanosti na Odjelu za biologiju. Radionicu pod nazivom "Prirodni hokus pokus" s učenicima su odradile voditeljice Tihana Miloloža i Martina Varga. Tijekom ove radionice učenici su uživali u izvođenju pokusa.

Tekst i fotografije: Ana Čadek

Život jedne olovke

Čekala sam jako dugo da me netko izabere i da pišem. Svi moji prijatelji su otišli u nove domove. A ja? Ja sam ostala sama. Ni ne znam koliko sam dugo čekala, hmm, možda tri mjeseca? Ma to sada nema veze jer sam napokon našla novi dom! Moja vlasnica se zove Noel. Ima trinaest godina, pametna je, ima dobar stil i jako je lijepa. Uvijek pazi na mene. Možda sam ponekad bila tužna zato što me par puta zaboravila ponijeti u školu. Ali to nema veze. Još uvijek je volim i odlična je osoba! I reći ću vam što sam radila kada me Noel zaboravila ponijeti u školu. Trčala bih po cijeloj kući zato što me pas moje vlasnice pokušavao uzeti i pojesti. Jako sam se bojala, ali svaki put sam uspjela pobjeći. Zabavno je biti olovka.

Mia Kordić, 5.b

Predrasude

U povijesti su se poslovi često dijelili na muške i na ženske poslove i smatralo se da su neki poslovi neprikladni za žene.

U sadašnje suvremeno vrijeme više nema podjele na muške i ženske poslove jer svi imaju pravo obavljati posao koji žele. Neki poslovi su fizički teži i najvjerojatnije ćemo u građevinarstvu vidjeti više muškaraca, dok u kozmetičkim salonima više vidimo žene. Svi smiju obavljati posao koji žele tako da svi uživaju u poslu koji rade. Kućanske poslove, koji su se smatrali ženskima, često obavljaju muškarci. Na primjer, svog tatu često zateknem kako kuha i pere suđe dok mamu vidam kako cijepa drva i popravlja kućanske aparate. Živimo u svijetu u kojem i dalje u nekim državama traju ratni sukobi. U vojsku se najčešće javljaju muškarci, ali smo svjedoci da su u vojsci zastupljene i žene.

Nadam se da će sljedeće generacije ostati pri jednakim pravima muškaraca i žena i da će pratiti i ostvariti svoje snove neovisno o tome jesu li žene ili muškarci

Ana Pajnić, 6.razred

Ja sam original

U svijetu u kojem živimo svaka stvar ima svoju kopiju. Kopira se glazba, modne marke, slike, nakit... Svaki original ima svoju cijenu, iako, ponekad, kopija nadmašuje cijenom, ali kvalitetom nikada. Već u samom sastavu stvari i izradi, kopija se ne može mjeriti s originalom. Svatko je od nas postao originalom čim je došao na ovaj svijet. Samo što s godinama života gubimo taj pojam. Svi imamo sposobnost da na ovom svijetu sve što radimo, radimo s pečatom naše duše, sa svojom originalnošću dobivamo puno više samopouzdanja, samopoštovanja i postajemo ponosni na ono što jesmo, a to što jesmo radimo na samo sebi svojstven način.

I ne zaboravite: original je uvijek bolji od kopije, ma što god da vam netko kaže!

Iva Salapić, 6. r.

Dalmatiner

Oh, probudila sam se, moram pogledati koliko je sati. Mmmm, tek je osam sati! Jooooj, skoro sam zaboravila! Danas imam zadatak. U školi, javnim nastupom predstaviti ću se pred razredom i učiteljicom te ih upoznati sa svojim životopisom.

Dobro jutro svima, dragi moji prijatelji i prijateljice! Počet ću od najosnovnijih karakteristika. Velika sam i dugačka. Bijele sam boje te imam crne točkice po tijelu, nogama i glavi. Imam deset godina, to znači da bih u ljudskim godinama imala sedamdeset godina (ako ne znate, jedna pseća godina je kao sedam ljudskih godina).

Volim lijepe i otmjene ogrlice za pse u boji. Bit ću iskrena, najviše volim crvene ogrlice s lančićem. Zovem se Flekica. Ime sam dobila po crnim točkicama koje imam po sebi. Imam lijepu crnu njuškicu, velika i tanka usta te crne, klempave uši. Imam velike oči poput dva crna balona koji se sjaje kao svjetionici u mraku. Moji se brižni vlasnici prema meni

ponašaju dobro, nježno te sam s ljubavlju prihvaćena u njihovom okruženju. Moja vlasnica me nekad malo i nasmijava te mi govori da točkice koje imam po sebi nisu moje, nego je ona prolila tintu po meni. Ne vjerujem joj! Na kraju mi ipak kaže da se šali. Za obrok dobijem hranu koja ostane od mojih vlasnika. Poslije objeda dobijem ukusnu, sočnu poslasticu za nagradu jer sam bila dobra i poslušna. Vrlo vjerojatno ste već prepoznali da sam ženka. Volim trčati, skakati, ležati, odmarati se i baviti se sportskim aktivnostima kao što je trčanje sporim i ležernim tempom sa svojom vlasnicom. Iskreno vam kažem – igra mi je vrlina. Ujedno sam čuvarica kuće, ne onaj sukulent čuvarkuća. Dok nema nikoga u kući, sama čuvam cijelu kuću. Kao i Kevin, sama u kući. Najviše se veselim kada mi vlasnici kupe zanimljivu igračku u boji. Šetnja mi pričinjava zadovoljstvo jer mami poglede prolaznika na moj graciozan hod. Veseli me kada me vlasnica povede sa sobom kod njene drage, dobre prijateljice te me tamo svi hvale i govore kako sam otmjena i vrlo elegantna. Volim to! Iskreno da vam kažem, najviše volim kada nešto dobro učinim te me vlasnica nakon toga nagradi ukusnom, sočnom poslasticom. Njaaam! Njaaam! Mala delicija samo za mene.

Imam tajnu koju nikome ne smijete odati. Zaljubila sam se u jednog osebujnog dalmatinera po imenu Fleki! Svoje oduševljenje i uzbuđenje nisam mogla sakriti pa sam imala potrebu to vam i izreći. Sva živa bića gaje ljubavne osjećaje pa tako je i mene obuzeo duh Valentinova.

Kada moji noktići budu preveliki, moja dobra i nježna vlasnica odvede me u novootvoren, lijep i ugodno uređen salon za pse. Tamo mi sređuju nokte i tada dobijem kompletan tretman uljepšavanja. Okupaju me vitaminskim mirisnim šamponom. Kada me okupaju tom mirišljavom kupkom, ma jooj, mirišem kao kad moja vlasnica na sebe stavi parfem *Chanel No 5*. (Šanel broj 5). Predivan, prelijep i preugodan miris šampona u meni budi zadovoljstvo i sreću. Dobila sam predivan poklon za svoj deseti rođendan. Za rođendan sam dobila dvije lijepe, mirisne igračke u boji: jednu u crvenoj, mojoj najdražoj, a drugu u plavoj boji. Dobila sam puno ukusnih i slasnih poslastica, ali poslasticu dobijem tek kada učinim neko dobro djelo. Budući da sam ih već dosta pojela, to znači da sam napravila puno dobrih djela.

Sada se idem igrati sa svojom igračkom. Nadam se kako se svi moji prijatelji vole igrati i uživati u sportskim aktivnostima. Moja vlasnica stalno napominje: „U zdravom tijelu, zdrav duh.“ Takva misao vodilja meni pričinjava zadovoljstvo druženja za održavanje zdravlja.

Katja Deak, 4. r.

Zadnji dan škole – tradicionalno bacanje papira

Osmaši su se uz prodorne zvukove zviždaljki i bacanje papira s katova oprostili od osnovne škole! Zavladao je sveopće veselje, posebno za mlađe učenike. Kasnije su sami osmaši, kako i priliči, sudjelovali u čišćenju smeća.

Zadnji dan škole – sportski dan

Sportska nadmetanja zadnjeg dana škole, 21. lipnja, započela su u 8. 30. Ni velika vrućina i visoka temperatura nisu mogli omesti natjecateljski duh. Svi su se sudionici lavovski borili, a iako nije bilo sedmih i osmih razreda koji su bili na ekskurziji, sportski dan je pokazao tko su najuspješniji, najuporniji sportaši i natjecatelji i koja je ekipa zasluženno pobijedila.

Rezultati:

Nogomet

Dečki: 5. b - 5. a 4 : 1

6.—5. b 1 : 1 (5 : 4)

6.—5. a 6 : 0

Cure: 6.—5. r. 0 : 1

Učenici od 1. do 4. razreda borili su se u graničaru.

Rastanak s osmašima: **Vrijeme je da okrenete novu stranicu!**

8.a razred i nastavnik Dubravko Bartulac.

Elizabeta Barišić, Patricija Slobodanac, Dora Pelivanović, Matia Deak, Hana Tomoković, Sandra Zatkan, Mila Grace Norrice, Danijela Kućinac Vitez, Dunja Arambašić, Ines Bajić, Edi Erić, Luka Stočko, Matej Magušić, Lovro Glavašić, Ante Erić, Patrik Koški, Niko Štimac, Petar Uremović i Lorena Bajš.

8.b i nastavnik Vladimir Čošić.

Sara Bošnjak, Gabriela Cvetković, Nina Drašković, Luka Đurišić, Ema Gardilo, Rea Gudelj, Ante Horvat, Antun Ivković, Mate Jakočević, Mihael Juranović, Lara Jutriša, Luka Kojundžić, Lana Malogorski, Jakov Novak, Ema Osrečak, Ena Tica, Marko Antonio Tubić i David Varoščić.

Izradila: Korana Kućinac, 7. a

Korana Kućinac